

Dragi naš slavljeniče Mario

Poznavajući te dobro još od tvojih školskih dana u školi Svibovec moram početi ovu propovijed sa jednim vicem o Ivici i njegovom tati . Tata u brizi da odgoji vrijednog sina govori Ivici : Ivice upornost , upornost , upornost . A Ivica odgovara -Tata ne pomaže upornost . Što si rekao ? Dat ću ja tebi za uho . Ali tata ne pomaže upornost . Daj ti istisni kalodont iz tube pa ga daj natrag vrati u tubu . Vidiš da ne pomaže upornost . No bilo kako bilo nameće mi se sada jedna istina kao da si ti umjesto tvoga tate svima nama dovikivao upornost , upornost, upornost , a koja je koji puta onda prešla granicu i pretvorila se u tvrdoglavost i zbog koje te nije moglo ništa slomiti u nastojanju da budeš svećenik i da ne izdržiš ovih 25 godina . Ljudi bi danas rekli pa 25 godina nije to ništa , no kada se gleda kroz naočale svećeništva i gledajući što sve svećenik prolazi onda je to jako puno , jer je u tih 25 godina sabrano jako puno rada za kraljevstvo Božje za povjerene ti duše Ako pogledamo iskreno onda je sada druga brojka u pitanju . Ti Mario na svojim leđima nosiš teret od 50 godina života a tvoja mlada misa kao da je bila jučer . Od tih 50 godina pola je darovano za spas duša puno rada za kraljevstvo Božje . Prije 50 godina ili točnije 20og studenog 1975 u Gornjoj Poljani Gospodin je pokazao svoju darežljivost i ljubav prema ljudima i podario je vjernim supružnicima i odanim vjernicima Ivanu Filipović i Milici rođ.

Horvat jedan novi život , jedno malo iznenađenje a koje su oni primili velikodušno iz Božje ruke . Dapače bili su još velikodušniji i dok te majka Milica nosila pod svojim srcem hodočastili su u Rim i tamo na grobovima apostolskih prvaka ponudili tebe gospodaru života – Gospodine Bože ako bude sin neka bude svećenik .

Ima li tu među vama onih koji će prigovoriti toj velikodušnosti . Ovo je ujedno pokazatelj kako Bog sluša naše molitve ako smo velikodušni . I doista rodio se dječak kojem su nakon 17 dana tj. 7. prosinca na krštenju upisali ime Mario . I nakon krštenja uz pomoć tvojih roditelja i uz primanje ostalih sakramenata sazrijevao si za ono što je Gospodin zapisao u dlan svoje ruke u svojem Božanskom promislu . I u jednom trenutku kao da si čuo Isusove riječi –pođi za mnom . I pošao si poput Abrahama u nepoznato jer ti je tako Gospodin rekao krenuo si 1990 iz doma očinskog u svoju upornost . Svojom upornošću savladao si sve prepreke i sumnje znajući da to želiš . i kao da si dobro poslušao riječi Gospodinove a zapisao ih je sveti Luka «Nitko tko stavi svoju ruku na plug pa se obazire nazad nije prikladan za kraljevstvo Božje» . I nisi se obazirao natrag do kraja tvog školovanja ni u sjemeništu ni u bogosloviji da bi dobio avans za svoj rad u redu đakonata 10. 10. 1999. te da bi dovršio njivu koju si zaorao plugom velike volje 17. 06. 2000. godine .

Tada si dobio diplomu koja ostaje zauvijek a koju ispisuje vječni Bog i na kojoj piše . «Ti si svećenik dovijeka» . Da budemo na čistu u tvom sazrijevanju nisu uvijek cvale ruže , niti su bili prostrti sagovi ali si također vjerojatno dobro čuo sv. Pavla u poslanici Filipljanima .

«Sve gubitkom smatram radi onog najizvrsnijeg , zbog spoznanja Isusa Krista Gospodina mogega , samo da Krista steknem i u njemu se nađem .

Dragi slavljeniče Mario , kroz tih 25 godina prošlo je mnogo osjećaja kroz tvoje srce i mnogo milosti kroz tvoje ruke . U tim osjećajima sigurno si više puta plakao sa zaplakanima , ali i radovao se sa radosnima , a rukama dijelio otajstva naše vjere i njima je prolazila rijeka milosti koju si dijelio u sakramentima krštenja (koliki su npr. primili po krštenju život u Bogu , koliko je onih nad kojima si podigao ruku na odrješenje od grijeha u sv. ispovjedi , a koliki su tek oni koje si nahranio Kristovim tijelom u sv. Pričesti . Koliko je onih pripravljenih za svetu Potvrdu i koliko svezanih u sveti savez u sakramentu ženidbe , a koliko je tek onih koje ispratio iz ovoga svijeta .i sve to vršeći u tišini svoga srca punih 25 godina .

Da li te je mnogo puta netko pitao da li ti je hladno , da li ti je vruće ili jesi li gladan . I uza sve to nalaziš razloga da kličeš onomu koji te od majčine utrobe pozva a posebno u ovoj euharistijskoj žrtvi da kličeš veliko hvala dobrom i vječnom Bogu

Sve ovo dosada vršio si zahvaćen od Krista uz Pavlovu misao vodilju «Što je za mnom zaboravljam , za onim preda mnom prežem , k cilju hitim k nagradi višnjega poziva u Kristu» . Svjestan si da bi i na kraju svojega života želio kliknuti «Dobar sam boj bio trku završio , a Gospodin koji ti priprema vijenac pravednosti neka te njime okiti na mnogaja ljeta ovdje među nama i u vječnom životu . AMEN .!